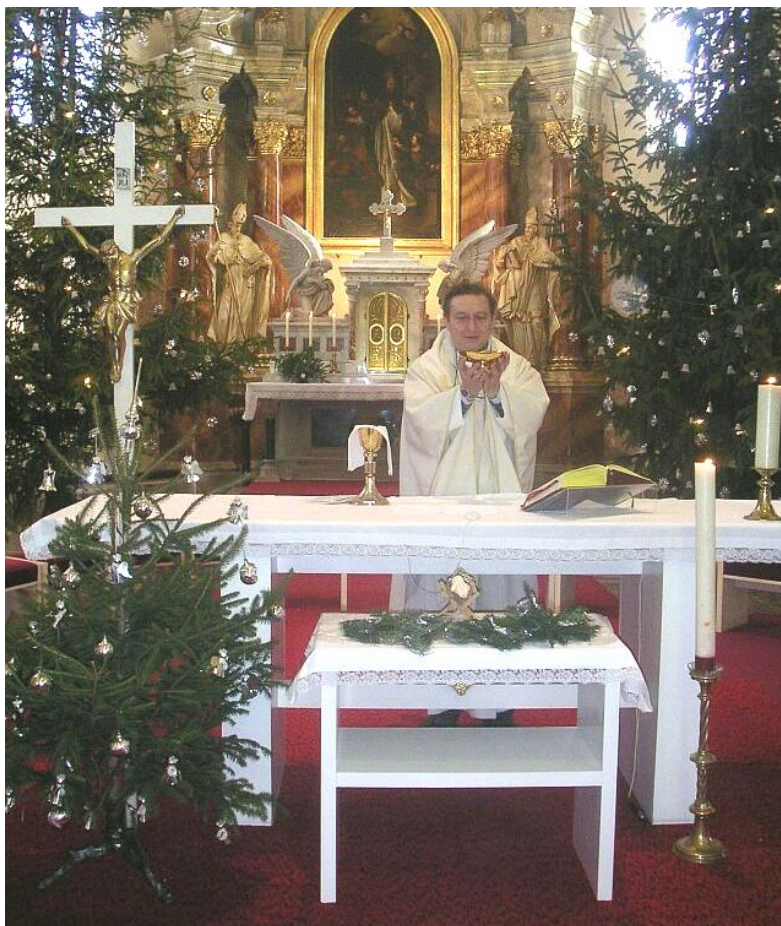

Fryštácký FARNÍČEK

13 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - LEDEN 2004

Duchovní slovo

Betlémské světlo září všem lidem. Jeho záře je zřetelná po celé zemi. Ježíš, sotva narozený, začal rozdávat tomuto světu své světlo a bohatství. Pomocí hvězdy k sobě přitáhl lidi ze vzdálených krajů.

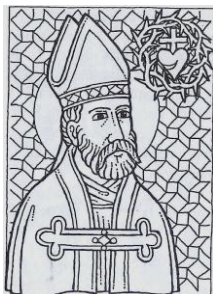
Na východě se svátku „Tří králů“ nebo „mágů“ říká „Epifanie“.

V překladu to znamená „důkladně se ukázat“ – tedy „Zjevení“. Slavením tohoto svátku chápali křesťané, že vykoupení je pro všechny lidi.

Mudrci reprezentují všechny rasy a národy, všechny lidi, kteří hledají Boha. Když přišli do Betlémě, byl to cíl jejich dlouhé a namáhavé cesty. Jsou pro nás příkladem lidí, kteří touží po Bohu. Opustili svá pohodlná sídla, možná i svá společenská postavení, aby se poklonili Bohu. Nenechali se zmást tím, že viděli dítě. Hvězda je vedla. Klaněli se Ježíši s hlubokou vírou. Jako uznání jeho královské důstojnosti mu předali své královské dary. Cesta víry vyžaduje mnohdy odvahu, překonávání námahy a nebezpečí. Setkání se Spasitelem je však vždy velkou odměnou pro každého poutníka. Všem Vám přeji do dalšího roku putování životem hodně odvahy při cestě hledání i následování našeho Pána. Do Vašeho každodenního úsilí rád žehná

otec Emil

Světec ledna - svatý František Saleský

- ❖ Patron spisovatelů a tiskařů, atributy: Srdce s křížem nebo trním.
- ❖ Narodil se roku 1567 na zámku Sales v Savojsku jako nejstarší z 10 dětí.
- ❖ Potomek venkovského šlechtického rodu, který se vyznačoval františkánskou zbožností.
- ❖ Už ve dvanácti letech se rozhodl pro kněžskou dráhu.
- ❖ Studoval v Paříži a v Padově, kde na něj měla vliv především katolická reformace a ještě více učení sv. Karla Boromejského.
- ❖ Odmítl chystaný sňatek a roku 1593 byl vysvěcen na kněze.
- ❖ V roce 1602 byl vysvěcen na biskupa.
- ❖ *Ženevský pán*, jak se mu říkalo, vyjednával r. 1618 v Paříži sňatek piemontského prince s fr. princeznou, zde se také setkal se sv. Vincencem z Paula.
- ❖ Přes své předčasně podlomené zdraví doprovázel roku 1622 savojského vévodu k Ludvíku XIII. do Avignonu. Na zpáteční cestě se zastavil v klášteře v Lyonu, kde se setkal s paní de Chantal, zakladatelkou kontemplativního řádu – salesiánek.
- ❖ Třináct dní poté jej postihlo krvácení do mozku a den nato zemřel.
- ❖ Křesťanský humanista, snažil se vytvářet vztah mezi Bohem a lidmi na vzájemné důvěře.
- ❖ Vzor pro sv. Dona Boska.

Příště: Sv. Blažej

Bojíme se pravých jmen?

Tak už nám zase děti chodí do školy a učí se pořád něco nového a to nejen tam... Kolikrát asi během prázdnin sledovaly naše ratolesti televizi i večer po 22 hodině a co si třeba odnesly z takového *Peříčka*? Scény, které jsou nestydaté, vulgární a někdy i zvrácené, se zde nazývají „odvážnými“. Ale to zdaleka není jen televize.

Kolem nás třeba přibývá mladých párů, které žijí „jen tak“. Cítíte tu lehkost – „jen tak“? Proč se hned vázat? Ale když se potom narodí človíček, v jakém vztahu je tady tatínek? Vždyť není ani můj, ani mamčin (z pohledu dítěte). Máma je máma a tatínek může být za chvíli jiný – lepší? Je to úplná degradace otce – hlavy rodiny, který má být ochráncem, jistotou, společně s maminkou.

Proč lesbické a homosexuální páry usilují o legalizaci svazku? A proč mladí lidé, kteří mohou mít děti, o tuto legalizaci nestojí?

Máme také další a další slova – třeba potrat. Někdo něco ztratí – potratí. Zase ta lehkost. Ale tady jde přece o zabití, o vraždu! A o to hroznější, že se tu zabíjí nový lidský bezbranný tvoreček, ale zároveň i mateřský cit. Místo toho, aby byla maminka prvním útočištěm tohoto tvorečka, nositelkou života, stává se hrobem, popelnicí.

A co interrupce? Co si pod tím slovem mladé dívky představí? Je to to pravé slovo?

Máme už tolik těch „lehkých“, „nepravých“ slov, že už si to ani neuvědomujeme. Ještě nedávno to byla okupace, normalizace...

A dnes a denně – zabití, (sebe)vražda starých nebo těžce nemocných lidí – euthanasie...

Bojíme se „pravých jmen“, nebo je dokážeme správně používat v každodenním životě?

Anna Bačůvková

SETKÁNÍ DĚTÍ U JESLIČEK

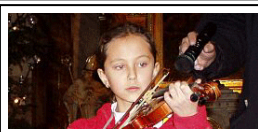

Foto František Kočenda

Také letos se na Hod Boží Vánoční sešlo ve fryštáckém kostele několik desítek menších dětí a jejich rodičů na tradiční besídce u Jesliček. Část programu letos zajistil učitel zdejší ZUŠ pan Libor Mikl, který s několika malými muzikanty, hrajícími na nejrůznější nástroje, připravil pásmo koled a krátkých skladbiček.

V další části se představily děti z Folklorního souboru Fryštáček s částí jejich letošního vánočního pásma – Děťátko se narodilo, Pásli ovce Valaši... I ony po zásluze sklidily potlesk za své bezprostřední vystoupení.

Naučili jsme se také novou písničku s kytarou a všichni ostatní si zazpívali známé koledy. Škoda jen, že se do programu nezapojili další z dětí... tak snad příště jich bude o to více...

SCHOLA V MALENOVICÍCH

Naše schola letos konečně zúročila dlouhé snažení a zkoušení na Vánoce i jinde než jen ve Fryštáku. V neděli 28.12., na svátek Svaté Rodiny jsme zpívali na mši svaté v kostele sv. Mikuláše v Malenovicích. Zpěváci, zvláště ti mladší, se na tuto akci velice těšili a přišli všichni. Chyběla pouze jedna kytara a basa. Ve druhém případě jsme ale sehnali náhradu, a proto jsme byli v podstatě kompletní. A ohlasy na naše zpívání? Otec František se po každé písničce nadšeně a spokojeně usmíval a i od dalších lidí byla slyšet chvála...

V jednání je dokonce ještě několik dalších „angažmá“ v blízkých i vzdálenějších farnostech. To by mohlo povzbudit ty, kteří se zatím neodhodlali k zapojení se do našeho zpívání. Rádi přijmeme všechny mladší i starší zpěváky pro naše další účinkování.

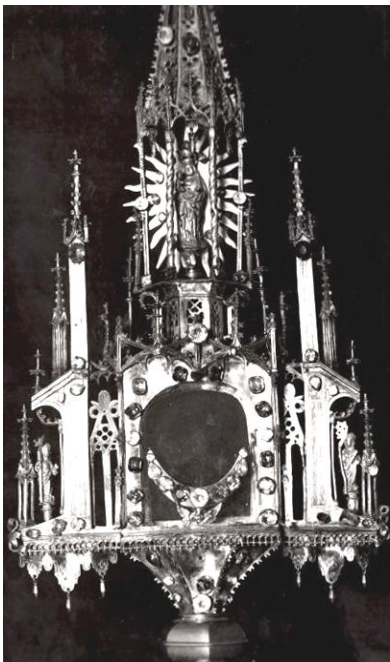
Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

10. KOSTEL – liturgické předměty

GOTICKÁ MONSTRANCE (historie – pokračování)

Naprosto jistým je ten fakt, že monstrance byla darována původnímu štípskému gotickému kostelíku blahoslavené Panny Marie. I když rodový znak Šternberků (ve 14. – 15. stol. majitelů lukovského panství; měli ve štípském kostelíku své hrobky) byl na podstavec monstrance umístěn taktéž později, dá se také téměř s jistotou předpokládat, že to byli právě oni, kteří štípské farnosti monstranci věnovali. Jméno toho člena rodu Šternberků, který tuto monstranci daroval, ale není známo.

Literatura, která řadí vznik monstrance do 1. pol. 15. stol. (P. Drábek a brožúrka *Mariánské poutní místo Štípa*) uvádí jako dárci monstrance Jiříka I. z rodu Šternberků – pána na hradě Lukově (vládl přibližně v letech 1415 – 1438). Tento dárci je ale vzhledem k předpokládané pozdější době vzniku monstrance málo pravděpodobný. P. Wolný přisuzuje dárcovství podle letopočtu 1464 Jiříkovu vzdálenému bratranci Matoušovi ze Šternberka, který původně vlastnil holešovské panství a kolem roku 1470 se výměnou svého panství s lukovskými Šternberky stal pánem na Lukově. (Matouše ze Šternberka uvádí ve své monografii o Štípi i Mgr. Josef Pala.) Za nejpravděpodobnější dárci monstrance je ale považován buď synovec Jiříka I. a pán na hradě Lukově Jiřík II. (+ 1466 – vládl jen krátkou dobu – syn Lacka ze Šternberka) či především syn dříve zmiňovaného Matouše ze Šternberka Adam Albert IX. – tzv. Albert mladší (+ 1497), jehož smrtí pomalu končí éra

Šternberků na lukovském panství. Adam Albert je považován za nejpravděpodobnějšího dárci monstrance nejenom proto, že její vznik je odhadován právě do doby, kdy byl pánem na Lukově (70. léta 15. stol. – 1497), ale také z toho důvodu, že jméno tohoto šlechtice je totožné se jménem jednoho ze světců, jejichž

Erb Šternberků,
dárců monstrance

sošky jsou na monstranci umístěny – sv. Albertem. Dárcové monstranci totiž na nich obvykle nechávali vyhotovovat sošky svých patronů, což by mohlo platit i v tomto případě.

Jméno Albert se v rodokmenech lukovských a holešovských šternberských majitelů panství objevuje v 15. stol. vůbec často. Kromě zmiňovaného Adama Alberta IX. měl toto jméno i jeho vzdálený bratranec, holešovský pán Albert starší, dále pak jeho děd – taktéž holešovský pán Albert (+ po roce 1147) a také bratranec tohoto holešovského Alberta a zároveň otec už zmiňovaného Jiříka I. Albrecht VIII. (+ asi 1412). Protože právě tento Albert vládl na Lukově počátkem 15. stol. (asi mezi léty 1405 – 1415), je možné, že právě od něj byl

později mylně odvozen letopočet 1400 na monstranci. Opět je nutné zdůraznit, že monstrance do tohoto období nezapadá svým uměleckým slohem.

Monstrance se ve štípském farním a poutním kostelíku stala součástí tzv. poutního pokladu Panny Marie Štípské. Ten mimo ni obsahoval také korunky Panny Marie a Ježíška a také řadu dalších cenných liturgických předmětů, např. stříbrné žezlo, zlatý prsten zdobený 2 drahokamy a 2 diamanty, 8 zlatých prstenů, zlaté řetízky, šňůry s perlami a granáty, 2 stříbrné kříže, stříbrné konvičky a obětní misku, stříbrné ciborium, těžký taktéž stříbrný kalich atd.

Někdy v létech 1510 – 1511 převedla dcera a dědička zemřelého Adama Alberta Lidmila panství na kališnický rod pánů z Kunštátu. (Do té doby se o panství staral holešovský pán, Albrechtův vzdálený bratranec a už dříve zmiňovaný Albert starší ze Šternberka. Oficiální záznam o převodu majetku ze Šternberků na tento rod je v zemských deskách uveden až roku 1516.) Kališnická víra nových pánů znamenala bohužel nejenom náboženské nepokoje v kraji a odklon velkého množství obyvatel od katolictví, ale také tím způsobený postupný úpadek samotné štípské farnosti. Ta byla nakonec roku 1530 zrušena a štípský kostel byl jako filiální přiřazen pod fryštáckou farnost (až do roku 1843). P. Drábek o tom píše: „*Jako ve Slušovicích, tak i ve Štípě a okolí přidali se farníci k ‚Husitům‘ (...).*“ Při rušení štípské farnosti pak „*pole a ostatní nemovitý majetek sebrala vrchnost. Na poutní poklad Panny Marie nedovázil se žádný zločinnou rukou sáhnouti.*“

Patrně ještě téhož roku byla štípská gotická monstrance převezena do Fryštáku, jak se o tom píše např. v brožůrce *Mariánské poutní místo Štípa*: „*Skvostná a znamenitá tato památka byla po osiřeni fary štípské (...) v kostele fryštáckém chována a tam o největších výročních slavnostech vystavována.*“ Ve Fryštáku monstrance pak už zůstala až do dnešní doby.

Znak Šternberků

Pokračování příště

Vít Němec

Adopce na dálku

Dva mniši pěstovali růže. První z nich se rád těšil z jejich krásy a vůně a chodil k nim rozjímat. Druhý ty nejkrásnější řezal a rozdával kolemjdoucím.

*„Co to děláš?“ vytykal mu první. „Proč se šidíš o radost ze svých růží a o jejich vůni?“
„Růže zanechávají vůni na rukou těch, kdo je daruji,“ odpověděl mu klidně ten druhý.*

Bruno Ferrero

Milí přátelé,

nedávno jsme obdrželi několik dopisů od indických dětí, které sponzorujeme a na které v současné době stále probíhá ve Fryštáku sbírka. Vybrali jsme proto jeden z nich, který vám nyní prostřednictvím Farničku nabízíme k přečtení. Ostatní dopisy budou v brzké době umístěny na nástěnkou vedle nákupního střediska na náměstí, kde také najdete ostatní informace k Adopci na dálku.

Moji drazí sponzorští rodiče,

přijměte radostné přání od Nihala a jeho rodiny. Daří se nám dobře a doufám, že i Vy se těšíte dobrému zdraví. Moc se zajímám o Vaši zemi. Jaké je počasí ve vaší zemi? Prší u Vás? Tady přišlo hodně před několika dny, ale nyní je velmi horko. Naše pěstování rostlin velmi trpí deštěm.

Studuji v šestém ročníku. Již jsem složil dvě zkoušky. V obou jsem získal dobré známky. Níže známky z druhé zkoušky.

Kannadština – 95, Angličtina – 95, Hindština – 91, matematika – 99, společenské vědy – 98, sociální vědy – 98.

Velmi Vám děkuji za to, že jste mi poslali knihy. Jsou pro mě velkou pomocí. Zlepšilo to mé znalosti a zájem, přečíst hodně knih.

Jelikož můj dům je blízko kostela, chodím denně na mši, což mi pomáhá v duchovním růstu.

V rodině jsme celkem čtyři. Můj otec je alkoholik, takže promarní své peníze. Moje matka navléká korálky od brzkého rána až do noci. Mám rád psa a krávu. Hraji si se svým psem. Zajímám se taky o počítače. Když jsem o prázdninách u své babičky, můj strýc mě to učí. Také se zajímám o studium cizích jazyků a účastním se mnoha soutěží. Již jsem získal mnoho cen. Abych mohl rozvíjet svůj talent, potřebuji Vaši pomoc. Nikdy nezapomenu na Vaši velkou pomoc, kterou od Vás dostávám.

Budu na Vás moc pamatovat ve svých modlitbách a poprosím Boha, aby Vám požehnal za všechnu pomoc, kterou jsem od Vás obdržel. Přeji Vám se svou rodinou s radostným a vděčným srdcem velmi šťastné Vánoce.

Vaše milující dítě

Nihal Winston

Stav sbírky k 31.12.2003: 27 020,- Kč

**Na této adrese najdete oficiální celorepublikové internetové stránky Adopce na dálku s veškerými informacemi o tomto projektu (organizuje jej Arcidiecézní charita Praha):
http://www.charita-adopce.cz/adopce_index_new.html**

Organizátoři sbírky

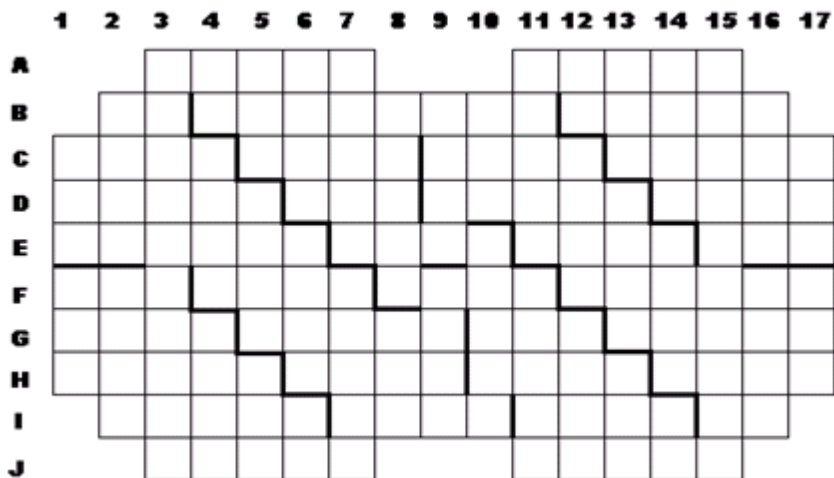
VÁNOČNÍ KONCERT

V neděli 28. prosince od 15 hodin patřil fryštácký kostel sv. Mikuláše milovníkům vánoční muziky. Jevišťem se stal prostor před oltářem, který se zcela zaplnil hudebníky a zpěváky. V programu se nejprve představil Velký dechový orchestr mladých ze Zlína, který střídavě dirigovali ing. Jaromír Schneider a pan učitel ZUŠ Libor Mikl a rovněž smíšený pěvecký sbor Radost ze Štípy.

Všichni, kteří přišli, mohli slyšet řadu vánočních koled – ať už v podání sboru nebo orchestru a pověstnou třešničkou na odpoledním hudebním dortu byla společná Valašská pastorální mše od Ignáce Navrátila – nádherná duchovní hudba, kterou lze přirovnat ke slavné Rybově Mši vánoční.

Velký dík patří nejenom oběma souborům, které připravily více než hodinový program, ale také otci Emilovi, panu učiteli Liboru Miklovi, panu učiteli Milanu Přívarovi a dalším – a snad jen závěrem – kdo nepřišel, měl opravdu smůlu. Další koncert se už totiž nekoná a kdo ví, kdy se zase v našem farním kostele sejde tolik hudebníků a zpěváků, aby hudbou a zpěvem oslavili narozeniny Ježíše Krista...

Tajenka: Přejeme Vám...

Nápověda: I. Nata, 4. Anet, 17. Ako

- Vodorovně:**
- A: Lenik, syntetické vlákno
  - B: Chemická značka cínu, obloha, černí ptáci, druh ryby
  - C: Palivo, cíl, moravské město, světová strana
  - D: Střed vesnice, Abrahámův synovec, stavební kámen, část roku
  - E: Malý svazek slámy, český herec, jihokorejské město, ústřední rada družstev
  - F: Římsky 1995, mořský pták, český malíř, bulharská lihovina
  - G: Otvor, mozol, rusky „toto“, rosol
  - H: Posvátný obraz, letadlo, bývalá italská měna, trup
  - I: Ušlechtilé kovy, město v Tanzánii, silné provazy, citoslovce smíchu
  - J: Mravověda, korálové útesy

- Svisle:**
1. Osobní zájmeno, římsky 1501
  2. Být vestoje, součást krabice
  3. **1. díl tajenky**
  4. SPZ Prahy, chlapecké jméno, francouzské město
  5. Půda, průhledná hmota, arabské mužské jméno
  6. Kainův bratr, úřední spisy, iniciály spisovatelky Krásnohorské
  7. Pražský podnik, ženské jméno
  8. Nemoc sliznic, papoušek
  9. Drobná mince, soudánské město
  10. Žencova potřeba, ženské jméno
  11. Goniometrická funkce, husarský kabát
  12. Římsky 49, zákop, mongolský rolník
  13. Naděje na výhru, promoční místnost, souhlas
  14. Lichokopytník, lupen, chemické značení hliníku
  15. **2. díl tajenky**
  16. Druh psa, kilogramy
  17. Pokolení, izraelské město

František Zálaha

Kalendárium

Leden 2004

- 4.1. 2. neděle vánoční
6.1. Slavnost Zjevení Páně (Tří králů)
11.1. Svátek Křtu Páně
17.1. Památka sv. Antonína, opata
18.1. 2. neděle v mezidobí
20.1. Sv. Fabiána, papeže a mučedníka
Sv. Šebestiána, mučedníka
21.1. Památka sv. Anežky Římské,
panny a mučednice
22.1. Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24.1. Památka sv. Františka Saleského,
biskupa a učitele církve
25.1. 3. neděle v mezidobí
26.1. Památka sv. Timoteje a Tita,
biskupů
27.1. Sv. Anděly Mericiové, panny
28.1. Památka sv. Tomáše Akvinského,
kněze a učitele církve
31.1. Památka sv. Jana Boska, kněze
1.2. 4. neděle v mezidobí

Novinky z farnosti

KLUB MAMINEK

- 6.1. Dozvuky Vánoc
20.1. Tvoříme s dětmi pro děti

*****

ROK 2003 V ČÍSLECH

Křty	36
Svatby	9 párů
Sanace	3
(zplatnění manželství)	
První svatě přijímání	14
Pomazání nemocných	62
Biřmování	23
	(21+2 externí)
Pohřby	40
Počet podaných svatých přijímání	asi 21000

Dům Ignáce Stuchlého

DISácký ples (17.1.2004 v 19:30, cena 60,- Kč)

Hraje skupina LARGO. Možnost noclehu. Rezervace vstupenek: dis@disfryst.cz.

Zimní vandr (23.-25.1.2004, vede P. Pavel Kosmák, SDB, cena 490,- Kč, 15 let)

„Smysl nám není dán z vnějšku. Sami si jej dáváme.“ (Messner)

Již tradiční nabídka pro ty, kteří umí ocenit drsnou krásu zimy. Vandrování, táboření, spaní na sněhu či v záhrabu a jiné zimní radovánky – co tam asi jede za lidi?

Náhradní termín 6.-8. února 2004

Grafika (24.1.2004, vede Markéta Kunstová, cena 410,- Kč)

Cena zahrnuje materiál, oběd a odborné vedení.

Slovo grafika pochází z řeckého *grafein*, což znamená psát nebo kreslit. Obecně se tím rozumí volně výtvarné vyjádření, řemeslně zpracované tak, aby vznikl otisk a bylo možné dílo rozmnožit. Tisková forma, neboli matrice, suchá jehla, mezzotinta, rytina, linoryt, tisk, krajkový otisk do přírodních papírů... Určeno pro začátečníky i pokročilé.

577 911 065, 577 912 536, dis@disfryst.cz, P. I. Stuchlého 26/27, Fryšták 76316

SMÍSEK

- ☺ Potkali se Roubíček s Karpelesem. „Tak co, Roubíček, jak se jim daří?“ „Ale, ani se, Karpeles, neptají.“ „Ale copak? Zdraví? Obchody? Žena?“ „Ale ne. Syn se chce stát křesťanem, chce opustit víru svých otců a dát se pokřtít. No řeknou mi – co mám dělat?“ „To je komické, že s tím jdou zrovna za mnou. Já mám doma to samý. Ale vědí co? Zeptáme se rabína, je moudrý, zbožný, studovaný, snad nám poradí.“ Tak šli za rabínem. „Poslyš, rabi, máme problém. Naši synové se chtějí stát křesťany, chtějí opustit víru svých otců a dát se pokřtít. Porad' nám. Co máme dělat?“ „To je komické, že s tím jdete zrovna za mnou. Já mám doma totéž. Ale víte co? Já budu v noci rozjímat, pomodlím se, poradím se s Hospodinem, třeba nám fekne, co dělat.“ S tím se rozešli.
- Druhý den přišli opět Karpeles a Roubíček za rabínem. „Tak co, rabi, modlil ses, rozjímal?“ „Inu modlil, rozjímal.“ „A mluvil jsi s Hospodinem?“ „I mluvil, mluvil.“ „A co?“ „No, říkám mu: Ó Hospodine, Bože Izraele, Bože Abraháma, Izáka a Jakuba, máme potíže. Naši synové se chtějí stát křesťany, chtějí opustit víru svých otců a dát se pokřtít. Porad' nám. Co máme dělat?“ „A co Hospodin?“ „No, že s tím chodíme zrovna za ním...“
- ☺ Řidič bezvěrec jede kolem řeky, když tu si všimne, že na břehu chytají ryby katolický kněz a rabin, přičemž opodál stojí cedule s nápisem: *Pozor, blíží se konec vaší cesty!* Řidič bezvěrec (takový ten běžný, tolerantní typ) zpomalí, vytočí okénko a zahuláká: „Starejte se o sebe, pámbíčkáři mizerní!“ Načež dupne na plyn a uhaní dál. Po chvíli se ozve mohutné žbluňknutí. Rabin se otočí na kněze a praví: „Já jsem vám říkal, velebný pane, že tam bude lepší napsat *most v rekonstrukci!*“

PRO ZASMÁNÍ ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

- ☺ Při četbě z učebnice náboženství pro 3. třídu žák čte: „Byla to pro jejich národ nejradostnější událost – oslavovali ji obětováním darebáka (místo beránka).“
- ☺ Jakou smrtí zemřel sv. Jan Křtitel? Žákyně 5. třídy: „Salome ho utancovala k smrti.“
- ☺ Maminka hovoří se sousedkou: „Včera jsem utrhla na tašce ucho!“ Pepíček se ozve: „Júúú, a odvezli Natašku do nemocnice?!“
- ☺ „Děti“, osloví třídu paní učitelka, „jak se říká člověku, který nemluví pravdu?“ Jitka se hlásí: „Takovému člověku říkáme lhář!“ „Správně – a tomu, kdo nám řekne pravdu přímo do očí?“ ptá se učitelka. „Takovému člověku“, usměje se holčička, „říkáme nevychovanec.“

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.
Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matusů, Alena Horáková, Vít Němec, Pavel Osoha ml.,
Mgr. Pavel Nášel.

Římskokatolická farnost Fryšták, P.I.Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 3.1.2004 v nákladu 250 ks.